

Marketingový prezident Pavel - agent Pávek v nesnázích

- CZ24 News | 9. srpna 2023

ČESKO: Nemohlo to dopadnout jinak: když se volí proti něčemu, ale nikoli pro něco, přijde šeredná kocovina. Vystřízlivění bude bolestné, pomalé, trpké. Je až příliš mnoho emocí zainvestováno do krkolomné a vaz lámající argumentační ekvilibristice, kdy zelená je vlastně červená, jen se zeleně tváří. Je to jen stará známá metafora s melounem používaná pro jiné chameleony, ale pro náš případ taky pasuje. Bylo jen otázkou času, kdy nově zvolený prezident selže při výkonu služby. Tím selháním je snaha o jmenování Roberta Fremra soudcem Ústavního soudu.

Vedle ceremoniálních a reprezentačních úloh, které má na bedrech nově zvolený prezident, byla jediná skutečně důležitá, a to doplnění ústavních soudců. První sada tří nově jmenovaných soudců prošla poměrně obsáhlou i veřejnou diskusí, a přestože se neobešla bez zádrhelů především proto, že Hrad své návrhy Senátu, který je musí schválit, předložil příliš bohorovně a někteří senátoři se proti této aroganci postavili, nakonec prošla bez signifikantních protestů veřejnosti.

Druhá várka tří kandidátů na Ústavní soud přišla k projednávání a veřejnému zkoumání před prázdninami, kdy všeobecně pozornost polevuje, a k schvalování došlo na vrcholu líného, horoucího léta. Nebyl čas zkoumat, kdo je kdo, a tak Senátem prošel parádní nomenklaturní kádr. Oddaný služebník komunistického režimu, který nejen jako soudce posvětil tajnou policií řízený proces s tzv. rozvraceči režimu. O roli StB musel vědět. Podílel se také na odsouzení víc než stovky lidí ke ztrátě jejich svobody a majetku, protože před totalitním režimem utekli za hranice.

Soudce Fremr se měl očistit po pádu starého režimu službou režimu demokratickému. A to neopomíná podotknout ani Petr Pavel, také nomenklaturní kádr, školený rozvědčík komunistického režimu, který taky o sobě tvrdí, že vzornou službou se uvědoměle přeorientoval na správnou stranu a taky si to prací pro demokratický stát odsloužil. Je jen ironií osudu, kolik paralel prezidenta a adepta na Ústavní soud pojí, kolik vzájemného pochopení pro sebe musejí mít, i když se vlastně ani nemuseli potkat. Společně sdílený osud je ale evidentně spojuje.

Svalování pochybení emočně zainteresovaných na prezidentské volbě proti něčemu na Senát nebo na Jana Kyselu, prezidentova poradce dedikovaného na doplňování Ústavního soudu, že dostatečně neprověřili adepty na ústavní soudce, je obrazem složitého procesu vystřízlivění.

Na Hradě je zvolené navoněné něco, se stejnou problematickou minulostí a pochopením pro ni, které je marketingovým produktem, který umí tak akorát jezdit na motorce i bez přilby. A marketéři umějí dělat jen marketing, procesu výroby, tedy výkonu prezidentského úřadu, evidentně nerozumějí. Vystřízlivění bude trvat ještě dlouho, bude trpké a bolestné. Nejrychleji se ale zorientují ti, kdo neinvestovali do emocí a dali peníze do marketingu.

[ZDROJ](#)